

ת"פ 1769/09/19 - מדינת ישראל נגד רחל בנימין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 1769-09-19 מדינת ישראל נ' בנימין
בפני כבוד השופט פאול שטרק

המאשימה מדינת ישראל
ע"י תביעות ירושלים

נגד הנאשמת
רחל בנימין
ע"י ב"כ עוה"ד זכריה שנקלובסקי

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשמת - רחל בנימין, הוגש כתב אישום בגין שני אירועים. הראשון, אירוע מיום 29.12.18 כאשר נטען כי הנאשמת איימה על המתלוננת שהינה שכנתה, ובכך הפרה צו למניעת הטרדה מאיימת **בה"ט 6408-08-18**, שניתן ביום 7.8.18, לפיו על הנאשמת והמתלוננת להימנע מלהטריד אחת את השניה. באישום הראשון הואשמה הנאשמת בשתי עבירות, **הפרת הוראה חוקית** (עבירה לפי סעיף 287 (א) **לחוק העונשין, תשל"ז - 1977** (להלן: **חוק העונשין**) ואיומים עבירה לפי סעיף 192 **לחוק העונשין**.

2. באירוע השני נטען, כי ביום 30.9.18 נכנסה הנאשמת לדירת המתלוננת טובה בנימין (כלתה של הנאשמת) איימה עליה ונתנה לה סתירה בפנים. מיוחס לנאשמת שתי עבירות, **איומים** עבירה לפי סעיף 192 **לחוק העונשין** ו**תקיפת סתם** עבירה לפי סעיף 379 **לחוק העונשין**.

מוצגים

3. בהסכמת הצדדים הוגשו מוצגים:
- א. ת/1 - דו"ח פעולה מיום 29.12.18 ביחס לאישום 2. מדובר בביקור משטרה בדירת המתלוננת.
- ב. ת/2 - צו נשוא אישום הראשון אשר ניתן במסגרת ה**ט 6408-08-18** ביום 7.8.18.
- ג. הודעת חשודה (הנאשמת) מיום 23.1.19 ביחס לאישום 1.

עמוד 1

1. בחקירתה של הנאשמת ביחס לאישום 1, היא כפרה בכל הנטען על ידי המתלוננת גב' לביא.
2. הנאשמת הזכירה קיום מצלמות במקום.
3. בחקירתה בשורה 7 הנאשמת מכחישה מעשה איום, אם זאת יש סימן שאלה אם היא מודה במעשה קללות (על כך בהמשך).
- ד. 4/ת - הודעת חשודה (הנאשמת) ביחס לאישום 2.
1. הנאשמת מכחישה כל מעשה של אלימות באישום השני, בין אם מדובר באיומים ובין במתן סטירה בפניה של טובה בנימין (כלתה) המתלוננת.
2. הנאשמת טוענת שירדה לדירת המתלוננת כדי להחזיר לעצמה מפתח אשר ברשות בנה וחזרה לדירתה ללא המפתחות.
3. הנאשמת הזכירה אירוע הקשור לירדנה בתה של המתלוננת (כלתה) אשר הזיזה שרשרת ברזל הסוגרת מקום חניה עבודה.
4. הנאשמת הכחישה שזרקה או איימה בשימוש של מוט ברזל ביחס לאישום השני

עדי תביעה

4. ניר אליהו שוטר אשר חקר את הנאשמת ביחס לעבירה באישום 2. במסגרת עדותו הוא ציין שהנאשמת מסרה לו שמות של עדים אחרים שנכחו באירוע. אולם, למעט גביית עדות המתלוננת (טובה) ועדה נוספת (לבנה זאדה) לידיעתו לא נגבתה שום עדות נוספת מהנוכחים באירוע כפי שנטען ע"י הנאשמת.
5. לאה בר לביא הינה המתלוננת באישום 1. היא העידה על הליך שהתנהל בבית משפט במסגרת ה"ט 6408-08-18 ביחס לעתירה שהגישה המתלוננת כנגד הנאשמת. בסופו של יום, ניתן צו באופן הדדי כנגד שני הצדדים העדה ובעלה והנאשמת להימנע מהטרדות. גב' לביא העידה על התנהגותה של הנאשמת ביום האירוע, בעת חזרת בעלה מבית הכנסת ביום שבת.
- גב' לביא העידה שהנאשמת התחילה לקלל ולאיים עליה. לדבריה הנאשמת אמרה: "זונה, שרמוטה, בת כלבה" ואיימה שהסרטן יהרוג אותה ובעלה. הנאשמת אך הוסיפה "תראו אעשה לכם חכו". בנוסף, הנאשמת אמרה ש "תגמור אותם". כל האירוע התנהל על המרפסות הצמודות אחת ליד השנייה של הנאשמת והמתלוננת. בנוסף סיפרה כי הנאשמת עושה רעשים מתוך דירתה המפריעים לה ולבני משפחתה, כאשר לדבריה בעלה חולה מאוד. לא היו נוכחים אחרים. בעלה (עד תביעה מס' 1) לא הגיע למסור עדות בעניין נוכח מצבו הרפואי (המדינה וויתרה על עדותו).
- לדברי גב' לביא מדובר בהתנהגות של קללות ואיומים מצד הנאשמת כלפיה במהלך 20 השנים האחרונות דבר המונע ממנה למכור את דירתה, כשלמעשה הסיבה לרצון למכור את דירתה היא לא לחיות לצד הנאשמת אך לדבריה מתעמרת בה באופן יומיומי. כן סיפרה, כי הסכסוך בין השתיים נבע ממעשי קבלן שהיה אמור לבצע עבודות ונגרם נזק לדירות.

במהלך עדותה, גב' לביא הזכירה התקנת מצלמות לאחר מתן הצו בפיקודו של קצין יוסי אהרוני. המצלמות פעלו מספר חודשים (בתוך המרפסות ומקומות אחרים). לטענת גב' לביא המצלמות היו פעילות ביום האירוע (יוער כפי שעלה במהלך הדיון כי אין אזכור ביחס למצלמות בחומר חקירה).

6. טובה בנימין הינה המתלוננת באישום 2 בכתב האישום. בעת האירוע טובה הייתה כלתה של הנאשמת. טובה, בעלה ובני משפחתם התגוררו בדירה מתחת לדירת הנאשמת.

האירוע קרה בערב "חג סוכות שני" (ערב שמחת תורה ושמיני עצרת). המתלוננת הזמינה מספר אורחים (ללא הנאשמת). אז לדברי המתלוננת, בפתאומיות החלו צעקות מדירת הנאשמת למעלה. תחילה סיפרה, כי הנאשמת התיזה עם צינור מים על המתלוננת והאורחים שישבו בחצר הקדמית של הדירה. אז עברו למרפסת האחורית והנאשמת השליכה חפצים על הנוכחים במרפסת.

הנאשמת אשר לא הוזמנה, נכנסה לדירת המתלוננת (דלת אינה נעולה) נסערת מקללת ומאיימת. במהלך האירוע הנאשמת ניסתה לקחת לידיה מפתחות (שייכים לרכב של ירדן, בתה של המתלוננת) שהיו על הדלפק במטבח.

המתלוננת העידה כי, הנאשמת אמרה שלא תירגע עד שתהרוג את המתלוננת. המתלוננת ניסתה לקחת מהנאשמת המפתחות ואז הנאשמת נתנה למתלוננת סטירה בפנים. הנוכחים בדירה הפרידו בין הנאשמת למתלוננת. הנאשמת אמרה שתיקח ברזל ותהפוך את המתלוננת לנכה (המתלוננת החביאה הברזל בארון).

המתלוננת סיפרה כי כאשר החלו להתגורר בדירה, המצב שבינה לבין הנאשמת היה בסדר. לדבריה, לאחר זמן מה התנהגותה של הנאשמת כלפיה השתנתה לרעה והיא לא יודעת מה הדבר שגרם לשינוי זה. כיום המתלוננת ובנה של הנאשמת גרושים.

בהמשך העידה המתלוננת כי בתום האירוע היא הזמינה משטרה (ראה ת/1 דו"ח פעולה). למחרת, הנאשמת סגרה את ברז המים, אולם לאחר מכן הנאשמת שוב פתחה את ברז המים.

המתלוננת העידה כי חשבה להנציח את האירוע בתיעוד ווידאו עם הנייד שלה, אך בסוף לא עשתה זאת. המתלוננת מסרה שמות של כל הנוכחים ואין ביכולתה להבין למה רק היא והגב' לבנה זאדה נחקרו.

7. לבנה זאדה - גיסתה של המתלוננת - הייתה נוכחת בעת האירוע המיוחס לנאשמת באישום 2. היא מסרה כי הנאשמת זרקה על הנוכחים ממרפסת דירתה "קובה" שלא פגע באף אחד.

בהמשך סיפרה כי, הנאשמת נכנסה לדירה ודרשה מפתחות. בידיה של המתלוננת היו שרשראות הקושרות כלבים וניסתה לפגוע במתלוננת. הנאשמת נטלה מפתחות מדלפק במטבח, אך מדובר היה במפתחות הרכב של ירדן - בתה של המתלוננת, אשר גם הייתה נוכחת באירוע. ירדן ביקשה את המפתחות, הנאשמת סירבה, גם המתלוננת ביקשה וחטפה סטירה בפניה מהנאשמת.

הנאשמת איימה להרוג את המתלוננת טובה עם מוט ברזל ושתוציא את המתלוננת נכה. הזמינו משטרה כדי

להרגיע הרוחות. לדבריה, האירוע החל כאשר הנאשמת התיזה מים עם צינור ממרפסת דירתה לעבר יושבי החצר.

העדה הוזמנה למסור עדות ב 22.11.2018 זמן לא מעט לאחר האירוע. בעדותה במשטרה העדה לא הזכירה לא את מתן הסטירה או השרשראות. העדה מסבירה שהיתה לחוצה בעת החקירה במשטר, אולם היום הזיכרון יותר טוב.

לדבריה, היו שני שוטרים אשר הגיעו לאירוע. במהלך חקירתה במשטרה מסרה שמות של כל הנוכחים, אולם אין לה הסבר מדוע רק היא והמתלוננת טובה נחקרו.

עדי הגנה

8. הנאשמת רחל בנימין בעדותה התייחסה לשני האירועים המיוחסים לה בכתב האישום.

ביחס לאישום 1, הנאשמת מודה שהיה סכסוך בינה ובין משפחת לביא, אולם לטענתה אין היא אשמה בקיום הסכסוך. כך גם בעדותה במשטרה וגם בעדותה בבית המשפט.

הנאשמת בעדותה במשטרה טענה כי משפחת לביא עושים רעש. ביחס לאירוע מיום 29.11.18 העידה הנאשמת, שלא קיללה ולא איימה על המתלוננת גב' לביא. לדבריה גב' לביא הינה שקרנית. לדברי הנאשמת הותקנו מצלמות בכל פינה ולכן יש תיעוד של המצב באותו יום. כל שנטען נגדה בדיון בתיק ה"ט היה שקר. להבנתה מדברי השופט בדיון, הנאשמת רשאית לדבר בתוך דירתה לפי רצונה. מקור הסכסוך עם משפחת לביא הינו אירוע קשור לנזק שנגרם לגג דירתה עקב עבודות שבוצעו בדירות. בסיכומם של דברים, הנאשמת העידה שלא הפרה הצו הקיים.

ביחס לאישום 2 לדברי הנאשמת אינה אשמה בכלום. היא מודה שעסקה בהשקייית עציץ ויתכן שהיה שפריץ לא מכוון על הנוכחים בדירת המתלוננת למטה. אין לנאשמת "קובה" לכן לא זרקה "קובה" למטה על הנוכחים בדירת המתלוננת. ביחס לטענה שברשותה שרשראות לקשירת כלבים, הכחישה את הטענה כי אין לה כלב. אולם, עלה מעדותה במשטרה שכן קיימת שרשרת השומרת על מקום חניה כדי למנוע חניה במקום שלה על ידי בתה של המתלוננת.

לדבריה היה ברשות בנה מפתחות לדירתה ועל אף בקשות חוזרות ונשנות מצידה, בנה - בעלה של המתלוננת טובה - לא החזיר לה את המפתחות. כאשר ראתה את כל הנוכחים בדירת המתלוננת, הנאשמת חששה שינסו לשכפל המפתחות. הנאשמת מבלי להתקשר מראש טלפונית, ירדה לדירה כדי לדרוש החזר המפתחות. לדבריה, לא התכוונה להפריע לאף אחד, היא רק ביקשה המפתחות. כאשר לא הבחינה במפתחות בדירה, חזרה לדירתה. הנאשמת מכחישה שנתנה סטירה בפניה של המתלוננת גב' טובה בנימין. הנאשמת לא איימה עם מוט ברזל או כל דבר אחר על אף אחד מהנוכחים בדירה. לדבריה זאת המתלוננת המאיימת ומרביצה.

ביחס לאירוע סגירת ברז מים אשר מוזכר במהלך הדיון, לדברי הנאשמת לא היא סגרה הברז אלא הנכדה.

לא היו עדי הגנה נוספים.

דין והכרעה ביחס לאישום 1

מחדלי חקירה

9. בסיכומי ב"כ הנאשמת נטען על קיום מחדלי חקירה חמורים ביחס לשני האישומים. הראשון, העדר בדיקת המצלמות אשר הותקנו לכאורה על ידי הקצין נסים אהרוני. ביחס לאישום שני, לא נחקרו מלוא הנוכחים באירוע למעט המתלוננת טובה בנימין ולבנה זאדה. (אין טענות ביחס להעדר חקירת בנה של הנאשמת).

10. ביחס לאישום 1 לטעמי יש משמעות ראייתית ומשפטית נוכח מחדל החקירה ביחס לקיום המצלמות. הנאשמת ומתלוננת היו ערות לקיום מצלמות אשר התקנו לאחר מתן הצו בה"ט 6408-08-18 ביום 7.8.18. לא ברור אם המצלמות היו תקינות ביום האירוע, אך שני הצדדים לאירוע היו בטוחים בעדותם בבית המשפט ובמשטרה שהיו מצלמות שאמורות לתעד כל הפרה של הצו שניתן. אני סבור כי בנסיבות העניין, היה על המשטרה לחקור ולבדוק מצב המצלמות. אפילו אם המצלמות היו תקינות ולא היה תיעוד של התנהגות פסולה ממי מהצדדים אשר מפר הצו, יש חשיבות. לטעמי בבדיקה בסיסית ניתן להגיע לקיומן או אי קיומן של מצלמות במקום. כמו כן, העדר תיעוד התנהגות פסולה מצד הנאשמת יש משמעות, נוכח טענת המתלוננת כי הנאשמת התמידה בהפרת הצו והמשיכה להציק לה ובעלה. אילו היה תיעוד של התנהגות פסולה במועדים אחרים אזי ניתן לחזק עדות המתלוננת. לחילופין העדר תיעוד התנהגות פסולה מעורר ספק סביר לטובת הנאשמת נוכח טענת המתלוננת. אפילו אם המשטרה פירקה המצלמות טרם האירוע נשוא אישום 1, לכאורה זה לא היה בידיעת הנאשמת או המתלוננת והיה צפוי תיעוד התנהגות פסולה של הנאשמת. לדברי המתלוננת לא מדובר באירוע בודד.

11. בסופו של דבר, מדובר במחדל חקירה המשליך על יכולת המאשימה להוכיח מעבר לספק סביר המיוחס לנאשמת. מדובר בגרסה מול גרסה. אין ראיה המחזקת את עדותה הנרגשת של המתלוננת. אף אם המצלמות פורקו לפני האירוע, סביר להניח כי בדיקה של המצלמות מימים אחרים ולא ביום האירוע, הייתה מעלה הפרה של הצו מצד הנאשמת והתנהגות פסולה מצידה כפי שטענה המתלוננת. מהתרשמות עדות המתלוננת בבית המשפט, היא בעלת מזג סוער ואינה מהססת לשחרר רגשות. אולם אין אף ראיה, מלבד עדות המתלוננת, המחזק את קיום האירוע הנטען ב 29.12.21. במקרה כזה, שבו מדובר בגרסה מול גרסה, התרשמתי מעדות הנאשמת כמהימנה יותר, במיוחד נוכח מחדלי החקירה והעדר בדיקת מצלמות שאין ספק שהותקנו (בהראות/המלצה של קצין משטרה ולידיעת הצדדים) במקום טרם האירוע הנדון.

12. בית-המשפט העליון שדן ביחס למצלמות אבטחה, שלא נתפסו במסגרת החקירה בע"פ 2697/14 **ניסים דוד חדאד** נגד **מדינת ישראל** [פורסם בבנו] (6.9.16) קבע:

"בכל הסוגיות המפורטות לעיל, מצאתי כי מדובר במהלכי חקירה אשר היו הכרחיים כדי לאשש או להפריך את ליבת גרסתה של האם - שהיא ראייה מרכזית לחובתו של המערער - ואת ליבת גרסתו

שלו. אין מדובר במהלכי חקירה שהם בגדר בחינה של גרסאות חלופיות קלושות, אלא בפעולות חקירה הכרחיות אשר היה בהן להעמיד תמונה עובדתית מלאה בפני רשות התביעה ובפני בית המשפט - אף אם משמעות הדבר הייתה ניקוי של המערער מהחשדות נגדו". במקרנו, נוכח מהותן של הראיות הפוטנציאליות במכלול הראיות והטיעונים שיפורטו בהמשך, אני קובע שאין להקל ראש במחדלים אלו - אין לפטור את העניין בהינף יד, בטענה שממילא לא ניתן היה לראות את הכל באמצעות המצלמה הנוספת, אלא שמחדלים חקירתיים אלו פגעו ביכולת להגיע לחקר האמת, בהגינות ההליך, וקיפחו את הגנת הנאשמים, משום שהמצלמה הנוספת ממוקמת בדיוק במקום בו הייתה יכולה לכסות את שנותר נסתר ואין למחדל זה, אלא לרבוץ לפתחה של המאשימה."

13. בנוסף, הנאשמת מכחישה כל התנהגות פסולה מצידה (בחקירתה במשטרה ביום 23.1.19 בשורה 7). אני סבור כי אין ליחס לנאשמת אמירה כאילו מודה שמקללת המתלוננת. מדובר בשאלת "פסיק ומשמעותו" בהבנת הנקרא. לכך יש להוסיף, כי אין הקלטה של חקירת הנאשמת במשטרה. יוער, כי לדעת מותב זה מאחר וכל אדם היום הוא בעל יכולת להקליט שיחה, הגיע העת כי משטרת ישראל תייצר דרך לתיעוד והנצחת חקירות העדים בכלל והחשודים בפרט.

14. אין ספק מעדויות המתלוננת והנאשמת כי קיים ריב שכנים עמוק וקשה. השאלה שנדרשתי לבחון היא, האם האירוע המתואר באישום 1 מיום 29.12.18 קרה באופן המתואר בכתב האישום. נוכח מחדלי החקירה כפי שצוינו לעיל ישנה פגיעה באופן ממשי באפשרות בחינת הסתברותו של תרחיש חלופי סביר, עליו הצביעה הנאשמת, והוא התעמרות גם מצד המתלוננת (ע"פ 2697/14 **ניסים דוד חדאד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (6.9.16)). לאור האמור לעיל, אין מנוס מלקבוע כי חקירת התיק דנן נעשתה באופן רשלני, תוך העדפה ברורה של גרסת המתלוננת על פני זו של הנאשמת והביאה במחדליה לקיפוח בהגנתה של הנאשמת ובזכותה להליך הוגן.

15. בכך יש לקבוע כי לא ניתן להוכיח מעבר לספק סביר כי הנאשמת ביצעה העבירה המיוחסת לה ביום 29.12.18. אין בכך כדי לשלול קיום של מקרים אחרים במועדים אחרים, אולם בעניין דנן בפני בית המשפט אירוע ספציפי במועד ספציפי. אין חיזוקים לעדותה של גבי לביא. לא ניתן לחזק עדותה על עצם העובדה שהתלונה הוגשה ביום שבת. עדויות המתלוננת והנאשמת היו מלאות רגש ונסערו. אולם, אין בכך כדי לחזק עדותה של המתלוננת. לפעמים העדר ראייה גם בעל משקל ראייתי. העדר כל תיעוד של התנהגות פסולה של הנאשמת ונוכח העובדה כי היה ידוע לשני הצדדים קיום מצלמות אשר התקנו, קיים חיזוק דווקא לעדותה של נאשמת.

16. לאור האמור ביחס למיוחס לנאשמת באישום 1, לא אוכל לקבוע שגירסת המתלוננת עדיפה על גרסת הנאשמת. הוצגו במהלך ההוכחות ראיות שיש בהן, לכל הפחות, כדי להטיל ספק בגירסת המתלוננת - ראיות שניתנה למשטרה הזדמנות לאשש או להפריך - אך היא חדלה מלעשות כן. לאור האמור, אני מורה על זיכוייה של הנאשמת מהמיוחס לה באישום 1.

17. ביחס לאישום 2 המצב הוא שונה. נטען קיום מחדל חקירה בכך שלא נחקרו כל הנוכחים באירוע. אין בפני בית המשפט מאמצי המשטרה לחקור יתר הנוכחים (למעט בנה של נאשמת בהיותו בנה). כן נגבתה עדותה

של לבנה זאדה - גיסתה של המתלוננת. מאחר ובעדויות המתלוננת והגב' לבנה זאדה יש פירוט הנוכחים באירוע, עמד לב"כ הנאשמת אפשרות לערוך חקירה משלו כדי לחשוף עדות מזימה לעדותם של עדי תביעה ו/או עדות המחזקת עדותה של הנאשמת ביחס לאירוע. כאמור היה טוב אילו כל הנוכחים נחקרו, אולם אין בכך כדי לפגוע בזכויות הנאשמת להליך הוגן או בעדותן של המתלוננת וגב' לבנה זאדה כל עוד נרשמו שמות כל הנוכחים, דבר המאפשר לסנגור לשוחח עם יתר הנוכחים.

דין הכרעה ביחס לאישום 2

18. המצב באישום 2 שונה. התרשמתי כי קיימות סתירות ביחס לעדותה של גב' לבנה במשטרה לבין עדותה בפניי כאשר לא הזכירה ה"סטירה" או קיום "שרשרת עבור כלב אמסטף". עם זאת, עדותה של גב' זאדה כן מחזקת עדותה של המתלוננת - טובה בנימין בכך שהיה עימות בדירתה כאשר הנאשמת היתה התוקפנית והמתלוננת לא עשתה דבר כדי "לזכות" בתוקפנות כלפיה מצד הנאשמת.

19. האירוע המיוחס באישום 2 אירע במהלך חג שני של סוכות. נכון הדבר כי הנאשמת לא הוזמנה למפגש בדירת בנה וכלתה ואין מחלוקת כי הנאשמת היא זאת שהכניסה עצמה למפגש, כאשר עשתה כן ללא הזמנה או הודעה מראש. אין זה סביר כי המתלוננת היתה מחמירה נסיבות האירוע מעבר למידה, כאשר עדיין נשואה לבנה של נאשמת. לכן, לטעמי לאחר התרשמותי מעדותה יש לקבוע כי הנאשמת כן סטרה בפניה תוך איומים וקללות מצידה כלפי המתלוננת.

20. עדותה של גב' זאדה בבית המשפט מחזקת עדותה של המתלוננת ביחס למתן ה"סטירה". לא הוכח כי נעשה תיאום בין המתלוננת לגב' זאדה בטרם מסירת עדותן בבית המשפט. אין זה מן הנמנע שגב' זאדה בעדותה במשטרה השמיטה את עניין מתן הסטירה למתלוננת, הואיל והייתה בלחץ ממעמד החקירה. מעבר לכך, גב' זאדה לא נשאלה באם היה מעשה אלימות פיזי מצד הנאשמת ויש לייחס זאת כמחדל בדרך ניהול חקירת העדה מצד המשטרה.

21. הסנגור הפנה לעדות של גב' זאדה בבית המשפט, בכך שמזכירה שרשראות של כלב כחלק מהאירוע, אך אין ראיה כי לנאשמת או למתלוננת יש כלב. הנאשמת העידה במשטרה כי היו בעת האירוע שרשראות שנועדו לשמירת חניה, מכאן שניתן להבין את הבלבול של הגב' זאדה. כמו כן, ניתן לומר שקיום או אי קיום "קובה" (המוכחש מצד הנאשמת) אין לכך משמעות ראייתית של ממש. לא ברורה המשמעות של עדות הגב' ביחס לדברים אלו, אולם אין בכך כדי לכרסם באמינותה של גב' זאדה או המתלוננת.

22. הנאשמת בעדותה מחזקת עדותה של המתלוננת וגב' זאדה במספר אופנים. הראשון, הינו אישיותה של הנאשמת. ניתן לכנות עדותה בחלקה הגדול כנסערת. אין התייחסות של ממש לנטען כנגדה למעט הכחשה כללית. עם זאת, היו שתי נקודות חשובות כמחזקות עדות המתלוננת וגב' זאדה. הראשונה, הינה מעשה בעדותן כי הנאשמת ניסתה לקחת מפתחות מדלפק במטבח. אין בדיעת המתלוננת או גב' זאדה גרסת הנאשמת כי כאשר לא ראתה המפתחות היא חזרה בעקבותיה לדירתה. לכן נקודה זאת הנראית על פניה מזערית הינה חשובה בקביעת אמינות המתלוננת וגב' זאדה לעומת אמינות הנאשמת. הנקודה השניה הינה,

נסיבות אשר הביאו את הנאשמת לדירת בנה והמתלוננת.

23. הנאשמת טענה שהחליטה לרדת לדירה פן חשש שמי מבין הנוכחים ינסה לשכפל מפתחותיה שהיו ברשות בנה. אין הסבר סביר המניח את הדעת מדוע דווקא באותה עת החליטה הנאשמת לרדת לדירת בנה, זאת במקום להתקשר אליו וליידע אותו בבקשתה הדחופה להחזיר המפתחות או על החלטתה לרדת אליו כדי לחסוך הטרחה ולקבל המפתחות ממנו באופן מיידי.

24. כמו כן, קיימת סתירה ביחס למעשה הנאשמת ביחס למפתחות כאשר כבר שהתה בדירת בנה. יש לתת אמון בעדות המתלוננת וגב' זאדה על ניסיון הנאשמת לקחת מפתחות (מסתבר לא שלה) מדלפק המטבח, לא סביר שמדובר בהמצאה מאחר וחשיבות המעשה לא היה ידוע בעת מסירת עדותן. זאת כאשר הנאשמת העידה שחזרה לדירה בשקט ללא ניסיון לקחת מפתחות בכלל. מדובר בסתירה מהותית, לכן עדות הנאשמת בעניין זה לא מהימנה ולא ניתן להסתמך על עדותה.

25. לאור האמור, יש לדחות את עדות הנאשמת ולקבל עדות המתלוננת המחוזקת בעדותה של גב' זאדה ולהרשיע הנאשמת במיוחס לה באישום 2.

סיכום

26. לאור האמור, מזכה הנאשמת בעברות המיוחסות לה באישום 1: הפרת הוראה חוקית עבירה לפי סעיף 287 (א) **לחוק העונשין** ואיומים עבירה לפי סעיף 192 **לחוק העונשין**.

27. מרשיע הנאשמת בעבירות במיוחסות לה באישום 2 בגין איומים עבירה לפי סעיף 192 **לחוק העונשין** ותקיפת סתם עבירה 379 **לחוק העונשין** וזאת מאחר והוכח מעבר לספק סביר המעשים המיוחסים לה באישום 2 המקימים את העבירות המיוחסות לה.

יש להעביר למזכירות.

ניתנה היום, ו' אדר א' תשפ"ב, 07 פברואר 2022, במעמד הצדדים.